

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2012/30/EU,

annettu 25 päivänä lokakuuta 2012,

niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa

(Uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan g alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(2) Perussopimuksen 50 artiklan 2 kohdan g alakohdassa ja sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamiseksi annettussa yleisessä toimintaohjelmassa tarkoitettu yhteensovittaminen, joka aloitettiin niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi, 9 päivänä maaliskuuta 1968 annetulla ensimmäisellä neuvoston direktiivillä 68/151/ETY ⁽³⁾, on erityisen tärkeää julkisten osakeyhtiöiden kannalta, koska niiden toiminnalla on merkittävä osuus jäsenvaltioiden talouselämässä ja toiminta usein ulottuu yli kansallisten rajojen.

(3) Yhdenmukaisen vähimmäissuojan varmistamiseksi julkisten osakeyhtiöiden osakkeenomistajille ja velkojille on erityisen tärkeää sovittaa yhteen ne kansalliset säännökset, jotka koskevat tällaisten osakeyhtiöiden perustamista sekä niiden pääoman säilyttämistä, korottamista ja alentamista.

(4) Julkisen osakeyhtiön yhtiöjärjestyksen tai perustamiskirjan on oltava unionissa sellainen, että jokainen asiasta kiinnostunut voi tutustua yhtiötä koskeviin perustietoihin, mukaan lukien sen pääoman tarkka rakenne.

(5) Olisi vahvistettava unionin säännökset sen pääoman säilyttämisestä, joka on velkojen saatavien turvana, ja erityisesti olisi kiellettävä kaikenlainen pääoman alentaminen jakamalla sitä osakkeenomistajille, jos nämä eivät ole siihen oikeutettuja, sekä asetettava rajoituksia yhtiön oikeudelle hankkia omia osakkeitaan.

(1) Niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa, 13 päivänä joulukuuta 1976 annettua toista neuvoston direktiiviä 77/91/ETY ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽⁴⁾. Koska siihen on tehtävä uusia muutoksia, mainittu direktiivi olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

⁽¹⁾ EUVL C 132, 3.5.2011, s. 113.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. marraskuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 10. lokakuuta 2012.

⁽³⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 1. Huomautus: direktiivin 77/91/ETY nimi on tarkistettu siten, että siinä otetaan huomioon Lissabonin sopimuksen 5 artiklan mukainen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen artiklojen uudelleennumerointi; alun perin nimessä oli viittaus perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohtaan.

⁽⁴⁾ Katso liitteessä II oleva A osa.

(6) Rajoituksia, jotka koskevat yhtiön oikeutta hankkia omia osakkeitaan, olisi sovellettava yhtiön omiin hankintoihin sekä sellaisen henkilön hankintoihin, joka toimii omissa nimissään mutta kyseisen yhtiön lukuun.

⁽⁵⁾ EYVL L 65, 14.3.1968, s. 8.

- (7) Sen estämiseksi, että julkinen osakeyhtiö käyttää tällaisiin hankintoihin toista yhtiötä, jossa sillä on äänimäärän enemmistö tai jossa se voi muuten käyttää määräysvaltaa, noudattamatta tässä suhteessa asetettuja rajoituksia, on syytä ulottaa järjestelyt, jotka koskevat yhtiön oikeutta hankkia omia osakkeitaan, koskemaan tällaisen toisen yhtiön tärkeimpiä ja useimmin toistuvia osakkeiden hankintoja. On syytä ulottaa nämä järjestelyt koskemaan osakkeiden merkintää julkisissa osakeyhtiöissä.
- (8) Tämän direktiivin kiertämisen estämiseksi on syytä ulottaa johdanto-osan 7 kappaleessa tarkoitettut järjestelyt koskemaan niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perussopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi, 16 päivänä syyskuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/101/EY ⁽¹⁾ tarkoitettuja yhtiöitä ja kolmannen maan lainsäädännön alaisia yhtiöitä, joilla on vastaava oikeudellinen muoto.
- (9) Jos julkisen osakeyhtiön ja toisen yhtiön, kuten esimerkiksi sellaisen yhtiön, jota tarkoitetaan johdanto-osan 7 kappaleessa, suhde on ainoastaan välillinen, on syytä joutaa säännöksistä, joita sovelletaan, kun tämä suhde on välitön, säätämällä äänioikeuksien käyttämisen kieltämisestä vähimmäistoimenpiteenä tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (10) Lisäksi on perusteltua sulkea sellaiset tapaukset tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, joissa ammattimaisen toiminnan erityisluonne jo estää sen, että tämän direktiivin tavoitteiden saavuttaminen vaarantuisi.
- (11) Perussopimuksen 50 artiklan 2 kohdan g alakohdan tavoitteet huomioon ottaen pääoman korottamista tai alentamista koskevassa jäsenvaltioiden lainsäädännössä on tarpeen varmistaa, että samassa asemassa olevien osakkeenomistajien yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sekä periaatetta sellaisten velkojen suojaamisesta, joiden saatavat ovat syntyneet ennen alentamispäätöstä, noudatetaan ja yhdenmukaistetaan.
- (12) Standardoidun velkojen suojan vahvistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa velkojen olisi voitava turvautua tietyin ehdoin oikeudellisiin tai hallinnollisiin menettelyihin, jos niiden saatavat ovat uhattuina julkisen osakeyhtiön pääoman alentamisen seurauksena.
- (13) Varmistaakseen markkinoiden väärinkäytön ehkäisemisen jäsenvaltioiden olisi tämän direktiivin täytäntöönpanossa otettava huomioon sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ⁽²⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanosta takaisinosto-ohjelmille ja rahoitusvälineiden vakauttamiselle myönnettävien poikkeuksien osalta 22 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2273/2003 ⁽³⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanosta hyväksytyjen markkinakäytäntöjen, hyödykejohdannaisien koskevan sisäpiiritiedon määrittämisen, sisäpiiriluetteloiden laatimisen, johtohenkilöiden arvopaperikaupoista ilmoittamisen ja epäilyttävistä arvopaperikaupoista ilmoittamisen osalta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun komission direktiivin 2004/72/EY ⁽⁴⁾ säännökset.
- (14) Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-133/06, parlamentti vastaan neuvosto, 6 päivänä toukokuuta 2008 antaman tuomion ⁽⁵⁾ perusteella pidetään tarpeellisena muotoilla uudelleen direktiivin 77/91/ETY 6 artiklan 3 kohdan sanamuoto, jotta poistetaan nykyinen johdettu oikeusperusta ja säädetään siitä, että sekä Euroopan parlamentti että neuvosto arvioivat mainitun artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rahamäärän ja tarvittaessa muuttavat sitä.
- (15) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä II olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tässä direktiivissä säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan liitteessä I lueteltuja yhtiömuotoja koskeviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin.

Liitteessä I lueteltuihin yhtiömuotoihin kuuluvien yhtiöiden nimessä on oltava ilmaisu, joka eroaa yhtiömuodoltaan toisensiltä yhtiöiltä vaadittavista ilmauksista.

⁽¹⁾ EUVL L 258, 1.10.2009, s. 11. Huomautus: direktiivin 2009/101/EY nimi on tarkistettu siten, että siinä otetaan huomioon Lissabonin sopimuksen 5 artiklan mukainen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen artiklojen uudelleennumerointi; alun perin nimessä oli viittaus perustamissopimuksen 48 artiklaan.

⁽²⁾ EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.

⁽³⁾ EUVL L 336, 23.12.2003, s. 33.

⁽⁴⁾ EUVL L 162, 30.4.2004, s. 70.

⁽⁵⁾ Kok. 2008, s. I-3189.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eivät sovelle tätä direktiiviä liitteessä I tarkoitetuiksi yhtiöiksi perustettuihin vaihtelevapääomaisiin sijoitusyhtiöihin tai osuustoiminnallisiin yhtiöihin. Jos tämä on jäsenvaltion lainsäädännön mukaan mahdollista, siinä on vaadittava, että tällaiset yhtiöt merkitsevät ilmaisun 'vaihtelevapääomainen sijoitusyhtiö' tai 'osuustoiminnallinen yhtiö' kaikkiin direktiivin 2009/101/EY 5 artiklassa tarkoitettuihin asiakirjoihin.

Ilmaisulla 'vaihtelevapääomainen sijoitusyhtiö' tarkoitetaan tässä direktiivissä ainoastaan yhtiöitä:

- joiden ainoana tarkoituksena on sijoittaa varansa erilaisiin arvopapereihin, kiinteään omaisuuteen tai muuhun omaisuuteen sijoitusriskien jakamiseksi ja voiton tuottamiseksi osakkeenomistajille heidän omaisuutensa hoitamisesta,
- jotka tarjoavat osakkeitaan yleisön merkittäviksi ja
- joiden yhtiöjärjestyksen mukaan ne saavat vähimmäis- ja enimmäispääoman rajoissa milloin tahansa antaa, lunastaa tai jälleenmyydä osakkeitaan.

2 artikla

Yhtiön yhtiöjärjestyksestä tai perustamiskirjasta on käytävä ilmi ainakin seuraavat tiedot:

- a) yhtiömuoto ja yhtiön nimi;
- b) yhtiön tarkoitus;
- c) merkityn pääoman määrä, jos yhtiöllä ei ole vahvistettua pääomaa;
- d) jos yhtiöllä on vahvistettu pääoma, sen määrä, sekä merkityn osakepääoman määrä yhtiön perustamishetkellä tai sen saadessa luvan aloittaa toimintansa sekä aina vahvistetun pääoman muuttuessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2009/101/EY 2 artiklan e alakohdan soveltamista;
- e) määräykset yhtiön sellaisten elinten jäsenten lukumäärästä ja asettamismenettelystä, jotka edustavat yhtiötä suhteessa ulkopuolisiin tai joiden tehtävänä on yhtiön hallinto, johto tai

valvonta, sekä toimivallan jaosta näiden elinten välillä, siltä osin kuin edellä mainituista seikoista ei ole säädetty laissa;

- f) yhtiön toimintakausi, jos se on määrätty.

3 artikla

Joko yhtiöjärjestyksestä, perustamiskirjasta tai erillisestä asiakirjasta, joka julkaistaan noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, direktiivin 2009/101/EY 3 artiklan mukaista menettelyä, on käytävä ilmi ainakin seuraavat tiedot:

- a) yhtiön sääntömääräinen kotipaikka;
- b) merkittyjen osakkeiden nimellisarvo ja ainakin kerran vuodessa näiden osakkeiden lukumäärä;
- c) sellaisten merkittyjen osakkeiden lukumäärä, joilla ei ole nimellisarvoa, jos tällaisia osakkeita voidaan kansallisen lainsäädännön mukaan antaa;
- d) mahdolliset osakkeiden luovutettavuutta koskevat rajoitukset;
- e) jos yhtiöllä on useita osakelajeja, b, c ja d alakohdassa tarkoitettut tiedot kultakin osakelajilta sekä kutakin lajia oleviin osakkeisiin liittyvät oikeudet;
- f) se, ovatko osakkeet nimetylle henkilölle vai haltijalle asetettuja, jos kansallinen lainsäädäntö sallii molemmat muodot, sekä määräykset, jotka koskevat osakkeiden muodon muuttamista toiseksi, jollei siitä säädetä laissa;
- g) merkityn osakepääoman määrä, joka on maksettu yhtiön perustamishetkellä tai sen saadessa luvan aloittaa toimintansa;
- h) osakkeiden nimellisarvo tai, jollei nimellisarvoa ole, sellaisten osakkeiden lukumäärä, jotka on annettu muuta vastiketta kuin rahaa vastaan, jolloin tällaisen vastikkeen laatu ja sen antajan nimi on ilmoitettava;

- i) sellaisten luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden tai yhtiöiden henkilöllisyys, jotka ovat allekirjoittaneet yhtiöjärjestyksen tai perustamiskirjan tai, jollei yhtiötä ole perustettu samalla kertaa, tällaisten asiakirjojen luonnokset taikka joiden nimissä kyseiset asiakirjat tai luonnokset on allekirjoitettu;
- j) yhteismäärä tai ainakin arvio kaikista yhtiön maksettavista tai siltä veloitettavista perustamiskustannuksista sekä tarvittaessa kustannuksista, jotka syntyvät, ennen kuin yhtiö saa luvan aloittaa toimintansa; ja
- k) niille, jotka ovat osallistuneet yhtiön perustamiseen tai toimiin luvan saamiseksi sen toiminnan aloittamiselle, yhtiön perustamishetkellä tai ennen kuin se on saanut luvan aloittaa toimintansa myönnetty erityiset edut.

4 artikla

1. Jos yhtiö ei jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saa aloittaa toimintaansa, ennen kuin se on saanut luvan siihen, tässä lainsäädännössä on oltava myös säännökset siitä, kuka vastaa sitoumuksista, jotka yhtiö on tehnyt tai sen lukuun on tehty ennen luvan antamista tai epäämistä.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta sellaisista sopimuksista johtuviin sitoumuksiin, jotka yhtiö on tehnyt ehdolla, että sille annetaan lupa toiminnan aloittamiseen.

5 artikla

1. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan yhtiöllä on oltava perustajina useampia jäseniä, se seikka, että yksi henkilö omistaa kaikki osakkeet tai että jäsenten lukumäärä on yhtiön perustamisen jälkeen laskenut alle laillisen vähimmäismäärän, ei sellaisenaan saa johtaa yhtiön purkautumiseen.
2. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan yhtiö voidaan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa purkaa tuomioistuimen päätöksellä, toimivaltaisen tuomioistuimen on voitava antaa yhtiölle riittävä määräaika puutteen poistamiseksi.
3. Kun 2 kohdassa tarkoitettu purkamispäätös annetaan, yhtiö joutuu selvitystilaan.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan yhtiön merkityn pääoman on oltava vähintään 25 000 euroa, jotta yhtiö voidaan perustaa tai jotta yhtiö voi saada luvan aloittaa toimintansa.
2. Joka viides vuosi Euroopan parlamentti ja neuvosto perussopimuksen 50 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan g alakohdan mukaisesti komission ehdotuksesta arvioivat 1 kohdassa euroina ilmaistun rahamäärän ja tarvittaessa muuttavat sitä unionin talouskehityksen ja rahaolojen kehityksen perusteella sekä ottaen huomioon pyrkimykset sallia ainoastaan suurten ja keski suurten yritysten toimia liitteessä I luetelluissa yhtiömuodoissa.

7 artikla

Merkittyä osakepääomaa voivat olla vain varat, joiden taloudellinen arvo voidaan arvioida. Työsuoritusta tai palvelun suorittamista koskevat sitoumukset eivät kuitenkaan voi olla tällaisia varoja.

8 artikla

Osakkeita ei saa antaa vastikkeesta, joka on niiden nimellisarvoa tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollista vasta-arvoa pienempi.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että ne, jotka sijoittavat osakkeita ammattimaisesti, maksavat tällaisen toimintansa yhteydessä merkitsemistään osakkeista vastikkeen, joka on niiden kokonaishintaa pienempi.

9 artikla

Sellaisten osakkeiden vastikkeesta, jotka annetaan vastiketta vastaan, on yhtiön perustamishetkellä tai silloin, kun yhtiö saa luvan aloittaa toimintansa, oltava maksettu vähintään 25 prosenttia niiden nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollisesta vasta-arvosta.

Sellaisten osakkeiden vastike, jotka annetaan muuta vastiketta kuin rahaa vastaan yhtiön perustamishetkellä tai silloin, kun yhtiö saa luvan aloittaa toimintansa, on suoritettava kokonaisuudessaan viiden vuoden kuluessa tuosta ajankohdasta.

10 artikla

1. Ennen kuin yhtiö perustetaan tai saa luvan aloittaa toimintansa, on yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan, jonka hallintoviranomainen tai tuomioistuin on määrännyt tai hyväksynyt, annettava lausunto kaikenlaisesta muusta vastikkeesta kuin rahasta. Tällaiset asiantuntijat voivat olla luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä tai yhtiöitä, sen mukaan kuin jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa asiantuntijalausunnossa on ainakin kuvattava jokainen vastikelaji ja käytetyt arvostusmenetelmät sekä myös ilmoitettava, vastaavatko näitä menetelmiä käyttämällä saadut arvot ainakin tällaista vastiketta vastaan annettavien osakkeiden lukumäärää ja nimellisarvoa tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollista vasta-arvoa sekä tarvittaessa niistä suoritettavaa ylikurssia.

3. Asiantuntijalausunto on julkistettava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, direktiivin 2009/101/EY 3 artiklan mukaista menettelyä.

4. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta tätä artiklaa, jos 90 prosenttia kaikkien osakkeiden nimellisarvosta tai sen puuttuessa kirjanpidollisesta vasta-arvosta annetaan yhdelle tai useammalle yhtiölle muuta vastiketta kuin rahaa vastaan ja jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) vastikkeen saavassa yhtiössä 3 artiklan i alakohdassa tarkoitettujen henkilöt tai yhtiöt ovat päättäneet olla hankkimatta asiantuntijalausuntoa;
- b) tämä päätös on julkistettu 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla;
- c) yhtiöillä, jotka antavat tällaisen vastikkeen, on rahastoja, joita ei voi lain tai yhtiöjärjestyksen mukaan jakaa ja jotka ovat vähintään samansuuruisia kuin muuta vastiketta kuin rahaa vastaan annettavien osakkeiden nimellisarvo tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollinen vasta-arvo;
- d) yhtiöt, jotka antavat tällaisen vastikkeen, ilmoittavat takaa-vansa c alakohdassa tarkoitettuun määrään asti vastikkeen saavan yhtiön velat, jotka syntyvät muuta vastiketta kuin rahaa vastaan annettujen osakkeiden antamisen jälkeen ja ennen kuin vuosi on kulunut tämän yhtiön sen tilikauden tilinpäätöksen julkistamisesta, jonka aikana vastike annettiin; näiden osakkeiden luovuttaminen tänä aikana ei ole sallittua;

e) edellä d alakohdassa tarkoitettu takuu on julkistettu 3 kohdassa säädetyllä tavalla; ja

f) yhtiöt, jotka antavat tällaisen vastikkeen, siirtävät c alakohdassa tarkoitettua määrää vastaavan määrän rahastoon, jota ei saa jakaa ennen kuin kolmen vuoden kuluttua vastikkeen saavan yhtiön sen tilikauden tilinpäätöksen julkistamisesta, jolloin vastike annettiin tai, tarvittaessa, ennen kuin kaikki d alakohdassa tarkoitettuun takaukseen perustuvat vaatimukset, jotka on esitetty tänä aikana, on täytetty.

5. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tätä artiklaa uuden yhtiön perustamiseen sulautumisen tai jakautumisen kautta, jos sulautumis- tai jakautumissuunnitelmasta laaditaan yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan lausunto.

Kun jäsenvaltiot päättävät soveltaa tätä artiklaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, ne voivat säätää, että sama asiantuntija voi laatia tai samat asiantuntijat voivat laatia sekä tämän artiklan mukaisen lausunnon että sulautumis- tai jakautumissuunnitelmaa koskevan, yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan lausunnon.

11 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tämän direktiivin 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, jos rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 18 alakohdan määritelmän mukaisia siirtokelpoisia arvopapereita tai mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan 19 alakohdan määritelmän mukaisia rahamarkkinavälineitä annetaan hallinto- tai johtoelimen päätöksellä muuna vastikkeena kuin rahana ja kyseiset arvopaperit tai rahamarkkinavälineet arvostetaan sillä painotetulla keskihinnalla, jolla niillä on käyty kauppaa mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdan määritelmän mukaisilla säännellyillä markkinoilla kansallisessa lainsäädännössä määritettävän riittävän pitkän ajan ennen kyseisen muun vastikkeen kuin rahan antamispäivää.

Jos poikkeukselliset olosuhteet kuitenkin ovat vaikuttaneet kyseiseen hintaan siten, että omaisuuserän arvo on vastikkeen antamispäivänä huomattavasti muuttunut, mukaan lukien tilanteet, joissa kyseisten siirrettävien arvopapereiden tai rahamarkkinavälineiden markkinoista on tullut epälikvidejä, on arvostaminen tehtävä uudelleen hallinto- tai johtoelimen aloitteesta ja vastuulla.

⁽¹⁾ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

Tällaiseen uudelleen arvostamiseen sovelletaan 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, jos hallinto- tai johtaelimen päätöksellä muuna vastikkeena kuin rahana annetaan sellaisia muita varoja kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja siirtokelpoisia arvopapereita tai rahamarkkinavälineitä, joiden käyvästä arvosta tunnustettu riippumaton asiantuntija on jo antanut lausunnon, ja jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) käypä arvo määritetään enintään kuusi kuukautta ennen päivää, jona omaisuuserä annetaan vastikkeeksi; ja
- b) arvostaminen on tehty vastikkeeksi annettavien omaisuuserien kaltaiseen omaisuuteen sovellettavien, jäsenvaltioissa yleisesti hyväksyttyjen arvostamismien ja -periaatteiden mukaisesti.

Jos kyseessä ovat uudet olosuhteet, joissa omaisuuserän käypä arvo on vastikkeen antamispäivänä huomattavasti muuttunut, on arvostaminen tehtävä uudelleen hallinto- tai johtaelimen aloitteesta ja vastuulla.

Tällaiseen uudelleen arvostamiseen sovelletaan 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa.

Jos tällaista uudelleen arvostamista ei tehdä, yksi tai useampi osakkeenomistaja, joka omistaa yhtiön merkitystä pääomasta yhteensä vähintään 5 prosenttia päivänä, jona päätös pääoman korottamisesta tehdään, voi vaatia riippumattoman asiantuntijan arviota, jolloin on sovellettava 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa.

Tällainen osakkeenomistaja voi esittää tai tällaiset osakkeenomistajat voivat esittää vaatimuksen siihen päivään asti, jona omaisuuserä annetaan vastikkeeksi, edellyttäen että päivänä, jona vaatimus esitetään, osakkeenomistaja yhä omistaa tai osakkeenomistajat yhä omistavat yhtiön merkitystä pääomasta yhteensä vähintään 5 prosenttia, kuten päivänä, jona päätös pääoman korottamisesta tehtiin.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, jos hallinto- tai johtaelimen päätöksellä muuna vastikkeena kuin rahana annetaan sellaisia muita varoja kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja siirtokelpoisia arvopapereita tai rahamarkkinavälineitä, joiden käypä arvo perustuu edellisen tilikauden lakisääteiseen tilinpäätökseen, edellyttäen, että

tilinpäätös on tarkastettu tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta 17 päivänä toukokuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

Tämän artiklan 2 kohdan toisesta viidenteen alakohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.

12 artikla

1. Jos 11 artiklassa tarkoitettu muu vastike kuin raha annetaan ilman 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua asiantuntijan lausuntoa, 3 artiklan h alakohdassa säädettyjen vaatimusten lisäksi on kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona omaisuuserä annetaan vastikkeeksi, julkaistava ilmoitus, joka sisältää seuraavat tiedot:

- a) kuvaus kyseessä olevasta muusta vastikkeesta kuin rahasta;
- b) vastikkeen arvo, arvostamisen lähde ja soveltuissa tapauksissa arvostamismenetelmä;
- c) lausunto siitä, vastaako saatu arvo ainakin tällaista vastiketta vastaan annettavien osakkeiden lukumäärää ja nimellisarvoa tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpidollista vasta-arvoa sekä soveltuissa tapauksissa näistä osakkeista suoritettavaa ylikurssia; ja
- d) lausunto siitä, ettei ole ilmennyt uusia olosuhteita suhteessa alkuperäiseen arvostamiseen.

Julkaisemisen on tapahduttava kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyllä tavalla direktiivin 2009/101/EY 3 artiklan mukaisesti.

2. Jos muuta vastiketta kuin rahaa ehdotetaan annettavaksi ilman 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua asiantuntijan lausuntoa ehdotetun 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pääoman korottamisen yhteydessä, pääoman korottamispäätöksen päivämäärän ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen sisältävä ilmoitus on julkaistava kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyllä tavalla direktiivin 2009/101/EY 3 artiklan mukaisesti, ennen kuin muuna vastikkeena kuin rahana annettava omaisuuserä on määrä antaa. Tällöin tämän artiklan 1 kohdan mukainen ilmoitus rajoittuu lausuntoon siitä, ettei ole ilmennyt uusia olosuhteita edellä tarkoitettujen ilmoituksen julkaisemisen jälkeen.

⁽¹⁾ EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87.

3. Kunkin jäsenvaltion on säädettävä riittävistä takeista sen varmistamiseksi, että 11 artiklan ja tämän artiklan mukaista menettelyä noudatetaan annettaessa muuta vastiketta kuin rahaa ilman 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua asiantuntijan lausuntoa.

13 artikla

1. Jos yhtiö kansallisessa lainsäädännössä säädettävässä, vähintään kahden vuoden pituisessa määräajassa, joka lasketaan yhtiön perustamisesta tai siitä, kun se saa luvan aloittaa toimintansa, hankkii 3 artiklan i alakohdassa tarkoitetulle henkilölle tai yhtiölle kuuluvaa omaisuutta, ja yhtiön maksama vastike on vähintään yksi kymmenesosa merkitystä pääomasta, hankinta on tarkastettava ja sen yksityiskohdat julkistettava 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädetyllä tavalla sekä alistettava yhtiökokouksen hyväksyttäväksi.

Edellä olevaa 11 ja 12 artiklaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.

Jäsenvaltiot voivat myös vaatia näiden säännösten soveltamista, jos tällaiset varat kuuluvat osakkeenomistajalle tai jollekin muulle henkilölle.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta hankintoihin, jotka kuuluvat yhtiön tavanomaisen liiketoiminnan harjoittamiseen taikka jotka on tehty hallintoviranomaisen tai tuomioistuimen päätöksen mukaisesti tai sen valvonnassa, eikä hankintoihin arvopaperipörssissä.

14 artikla

Ellei merkityn pääoman alentamista koskevista säännöksistä muuta johdu, osakkeenomistajia ei saa vapauttaa maksuvelvollisuudestaan.

15 artikla

Kunnes jäsenvaltioiden lainsäädäntö on myöhemmin yhteensovitettu, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen turvaamiseksi, että muutettaessa yhtiömuodoltaan toisenlainen yhtiö julkiseksi osakeyhtiöksi vaaditaan ainakin 2–14 artiklan mukaiset takeet.

16 artikla

Mitä 2–15 artiklassa säädetään, ei rajoita jäsenvaltioiden niiden säännösten soveltamista, jotka koskevat toimivaltaa ja menettelyä yhtiöjärjestyksestä tai perustamiskirjaa muutettaessa.

17 artikla

1. Muissa kuin merkityn pääoman alentamista koskevissa tapauksissa ei yhtiön varoja saa jakaa osakkeenomistajille, jos yhtiön tilinpäätöksestä ilmenevä nettovarallisuus viimeksi päättyneen tilikauden tilinpäätöspäivänä on tai jakamisen johdosta olisi pienempi kuin merkityn pääoman ja sellaisten rahastojen yhteismäärä, joita ei lain tai yhtiöjärjestyksen mukaan saa jakaa.

2. Jos merkityn osakepääoman maksamatonta osuutta ei ole merkitty taseen vastaaviin, tämä määrä vähennetään 1 kohdassa tarkoitetun merkityn osakepääoman määrästä.

3. Osakkeenomistajille jaettava määrä ei saa olla suurempi kuin viimeksi päättyneen tilikauden voitto lisättynä siirtyvillä voitoilla ja varoilla rahastoista, joita saadaan käyttää tähän tarkoitukseen, sekä vähennettynä siirtyvillä tappioilla ja varoilla, jotka on lain tai yhtiöjärjestyksen määräyksen perusteella siirretty rahastoihin.

4. 'Jakamisella' tarkoitetaan 1 ja 3 kohdassa erityisesti osinkojen sekä osakkeisiin liittyvien korkojen maksamista.

5. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saadaan maksaa väliosinkoja, ainakin seuraavien edellytysten tulee täyttyä:

- a) on laadittava välitilinpäätös, jonka mukaan jaettavia varoja on riittävästi;
- b) jaettava määrä ei saa olla suurempi kuin viimeisen sellaisen tilikauden jälkeen saatu voitto, jolta on laadittu tilinpäätös, lisättynä siirtyvillä voitoilla ja varoilla rahastoista, joita saadaan käyttää tähän tarkoitukseen, sekä vähennettynä siirtyvillä tappioilla ja varoilla, jotka on lain tai yhtiöjärjestyksen määräyksen perusteella siirrettävä rahastoihin.

6. Mitä 1–5 kohdassa säädetään, ei rajoita jäsenvaltioiden niiden säännösten soveltamista, jotka koskevat merkityn pääoman korottamista siirtämällä varoja rahastoista pääomaan.

7. Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan säätää poikkeuksista 1 kohtaan kiinteäpääomaisten sijoitusyhtiöiden osalta.

Ilmaisulla 'kiinteäpääomainen sijoitusyhtiö' tarkoitetaan tässä kohdassa ainoastaan yhtiöitä:

a) joiden ainoana tarkoituksena on sijoittaa varansa erilaisiin arvopapereihin, kiinteään omaisuuteen tai muuhun omaisuuteen sijoitusriskien jakamiseksi ja voiton tuottamiseksi osakkeenomistajille heidän omaisuutensa hoitamisesta; ja

b) jotka tarjoavat osakkeitaan yleisön merkittäviksi.

Jos tämä on jäsenvaltion lainsäädännön mukaan mahdollista, siinä on:

a) vaadittava, että tällaiset yhtiöt merkitsevät ilmaisen 'sijoitusyhtiö' kaikkiin direktiivin 2009/101/EY 5 artiklassa tarkoitettuihin asiakirjoihin;

b) kiellettävä yhtiötä, jonka nettovarallisuus laskee 1 kohdassa tarkoitettua määrää pienemmäksi, jakamasta tulosta osakkeenomistajille, jos yhtiön varojen yhteismäärä tilinpäätöksen mukaan viimeksi päättyneen tilikauden tilipäätöspäivänä on tai jakamisen johdosta olisi vähemmän kuin puolitoista kertaa yhtiön velkasitoumusten yhteismäärä tilinpäätöksen mukaan; ja

c) vaadittava, jos tällainen yhtiö jakaa tulosta silloin, kun sen nettovarallisuus on 1 kohdassa tarkoitettua määrää pienempi, että tästä on mainittava tilinpäätöksessä.

18 artikla

Varoja saaneiden osakkeenomistajien on palautettava kaikki 17 artiklan vastaisesti jaetut varat, jos yhtiö näyttää, että osakkeenomistajat tiesivät jaon laittomuudesta tai eivät olosuhteet huomioon ottaen voineet olla tietämättä siitä.

19 artikla

1. Jos yhtiö menettää huomattavan osan merkitystä pääomasta, yhtiökokous on jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyssä määräajassa kutsuttava koolle arvioimaan, olisiko yhtiö purettava vai ryhdyttävä muihin toimenpiteisiin.

2. Jäsenvaltion lainsäädännössä ei saa asettaa menetyksen määrää, jota 1 kohtaa sovellettaessa pidetään huomattavana, suuremmaksi kuin puolet merkitystä pääomasta.

20 artikla

1. Yhtiö ei saa itse merkitä omia osakkeitaan.

2. Sen, joka on merkinnyt yhtiön osakkeita omissa nimissään mutta yhtiön lukuun, on katsottava merkinneen ne omaan lukuunsa.

3. Edellä 3 artiklan i alakohdassa tarkoitettut henkilöt tai yhtiöt taikka merkittyä osakepääomaa korotettaessa yhtiön hallinto- tai johtoelimen jäsenet ovat velvollisia maksamaan osakkeet, jotka on merkitty tämän artiklan vastaisesti.

Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan kuitenkin vapauttaa maksuvelvollisuudesta se, joka näyttää, ettei hän henkilökohtaisesti ole menetellyt virheellisesti.

21 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat sallia yhtiön hankkia omia osakkeitaan joko itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta kyseisen yhtiön lukuun, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kaikkien samassa asemassa olevien osakkeenomistajien yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja direktiivin 2003/6/EY soveltamista. Siltä osin kuin osakkeiden hankkiminen sallitaan, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että tällaiset hankinnat täyttävät seuraavat edellytykset:

a) hankintavaltuuden antaa yhtiökokous, joka määrittelee tällaisten hankintojen ehdot ja edellytykset ja erityisesti hankittavien osakkeiden enimmäismäärän, valtuuden voimassaoloajan, jonka enimmäispituus määritellään kansallisessa lainsäädännössä kuitenkin siten, että se ei saa olla pidempi kuin viisi vuotta, sekä vastikkeellisessa hankinnassa vastikkeen enimmäis- ja vähimmäismäärän. Yhtiön hallinto- tai johtoelimen jäsenten on varmistuttava siitä, että aina kun osakkeita hankitaan tällaisella valtuudella, b ja c alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät;

b) osakkeiden hankkiminen, mukaan lukien yhtiön aiemmin hankkimat ja sillä olevat osakkeet sekä osakkeet, jotka omissa nimissään mutta yhtiön lukuun toiminut henkilö on hankkinut, ei saa johtaa nettovarallisuuden alentumiseen 17 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua määrää pienemmäksi; ja

c) hankinta voi koskea ainoastaan täysin maksettuja osakkeita.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi asettaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen hankintojen edellytykseksi mitkä hyvänsä seuraavista:

- a) hankittujen osakkeiden, mukaan lukien yhtiön aiemmin hankkimat ja sillä olevat osakkeet sekä osakkeet, jotka omista nimissään mutta yhtiön lukuun toiminut henkilö on hankkinut, nimellisarvo tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpidollinen vasta-arvo ei saa ylittää jäsenvaltioiden määrittelemää rajaa; tämän rajan on oltava vähintään 10 prosenttia merkitystä pääomasta;
- b) yhtiön yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa määrätään yhtiön oikeudesta hankkia omia osakkeitaan, siten kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetaan, hankittavien osakkeiden enimmäismäärästä, oikeuden voimassaoloajasta ja vastikkeen enimmäis- tai vähimmäismäärästä;
- c) yhtiö täyttää asianmukaiset raportointi- ja ilmoitusvaatimukset;
- d) tiettyjä jäsenvaltioiden määrittelemiä yhtiöitä voidaan vaatia mitätöimään hankitut osakkeet edellyttäen, että mitätöityjen osakkeiden nimellisarvoa vastaava summa sisällytetään rahastoon, jota ei voida jakaa osakkeenomistajille muutoin kuin siinä tapauksessa, että merkittyä pääomaa alennetaan; tätä rahastoa voidaan käyttää ainoastaan merkityn pääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittyyn pääomaan; ja
- e) hankinta ei saa vaarantaa velkojen saatavien suorittamista.

2. Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan säätää poikkeuksista 1 kohdan a alakohdan ensimmäiseen virkkeeseen niissä tapauksissa, joissa yhtiön omien osakkeiden hankkiminen on tarpeen yhtiötä todennäköisesti kohtaavan vakavan vahingon estämiseksi. Tällaisessa tapauksessa hallinto- tai johtoelimen on ilmoitettava seuraavalle yhtiökokoukselle tehtyjen hankintojen syistä ja luonteesta, hankittujen osakkeiden lukumäärästä ja nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollisesta vasta-arvosta, sekä osuudesta, jonka osakkeet muodostavat merkitystä pääomasta, ja osakkeista annetuista vastikkeista.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdan a alakohdan ensimmäistä virkettä ei sovelleta osakkeisiin, jotka yhtiö on hankkinut itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omista nimissään mutta yhtiön lukuun, jaettavaksi yhtiön tai läheisen yhtiön työntekijöille. Nämä osakkeet on luovutettava edelleen 12 kuukauden kuluessa niiden hankkimisesta.

22 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 21 artiklaa ei sovelleta:

- a) osakkeisiin, jotka hankitaan pääoman alentamispäätöksen toteuttamiseksi tai 43 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa;
- b) yleisseuraantona saatuihin osakkeisiin;
- c) vastikkeetta saataviin täysin maksettuihin osakkeisiin taikka pankkien tai muiden rahoituslaitosten ostoprovisiona saamiin osakkeisiin;
- d) osakkeisiin, jotka hankitaan lakiin perustuvan veloitteen nojalla taikka tuomioistuimen vähemmistöosakkeenomistajien etujen suojaamiseksi antaman päätöksen mukaisesti, erityisesti yhtiön sulautuessa, sen tarkoitusta tai muotoa muutettaessa, sen kotipaikan siirtyessä ulkomaille tai otettaessa käyttöön osakkeiden luovutettavuutta koskevia rajoituksia;
- e) osakkeenomistajalta merkintähinnan maksun laiminlyönnin perusteella saataviin osakkeisiin;
- f) osakkeisiin, jotka hankitaan läheisten yhtiöiden vähemmistöosakkeenomistajien hyvittämiseksi;
- g) täysin maksettuihin osakkeisiin, jotka hankitaan yhtiöllä osakkeenomistajalta olevan saatavan maksamiseksi pidettävässä pakkohuutokaupassa; ja
- h) täysin maksettuihin osakkeisiin, jotka 17 artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa määritelty kiinteäpääomainen sijoitusyhtiö on laskenut liikkeeseen ja jotka yhtiö tai läheinen yhtiö hankkii sijoittajien pyynnöstä. Tällöin sovelletaan 17 artiklan 7 kohdan kolmannen alakohdan a alakohtaa. Nämä hankinnat eivät saa vähentää nettovarallisuutta alle merkityn pääoman ja sellaisten rahastojen yhteismäärän, joita ei lain mukaan saa jakaa.

2. Edellä 1 kohdan b–g alakohdan mukaisesti hankitut tai saadut osakkeet on kuitenkin luovutettava kolmen vuoden kuluessa saannosta, jollei näiden osakkeiden nimellisarvo tai sen puuttuessa kirjanpidollinen vasta-arvo ole enintään 10 prosenttia merkitystä pääomasta, kun osakkeisiin lisätään osakkeet, jotka yhtiö on hankkinut tai saanut omista nimissään mutta yhtiön lukuun toimivan henkilön kautta.

3. Jos osakkeita ei ole luovutettu 2 kohdassa säädettyssä määräjassa, ne on mitätöitävä. Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan säätää, että tämä mitätöinti edellyttää merkityn pääoman alentamista vastaavasti. Tällaista alentamista on vaadittava, siltä osin kuin mitätöitävien osakkeiden saanto johtaa siihen, että yhtiön nettovarallisuus laskee alle 17 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettun määrän.

23 artikla

Osakkeet, jotka on hankittu tai saatu 21 ja 22 artiklan vastaisesti, on luovutettava vuoden kuluessa saannosta. Jos niitä ei luovuteta tässä määräajassa, sovelletaan 22 artiklan 3 kohtaa.

24 artikla

1. Jos yhtiö jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saa hankkia omia osakkeitaan joko itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta yhtiön lukuun, tämän lainsäädännön mukaan tällaisten osakkeiden hallussapidon on täytettävä ainakin seuraavat edellytykset:

a) osakkeisiin liittyvistä oikeuksista ainakaan yhtiöllä olevien omien osakkeiden äänioikeutta ei saa käyttää;

b) jos osakkeet merkitään taseessa vastaaviin, vastattavissa tulee rahastoida samansuuruinen määrä, jota ei voida jakaa.

2. Jos yhtiö jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saa hankkia omia osakkeitaan joko itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta yhtiön lukuun, tämän lainsäädännön mukaan toimintakertomuksessa on ilmoitettava ainakin seuraavat tiedot:

a) tilikauden aikana tehtyjen hankintojen perusteet;

b) tilikauden aikana hankittujen tai luovutettujen osakkeiden lukumäärä ja nimellisarvo tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpidollinen vasta-arvo sekä osuus, jota osakkeet edustavat merkitystä pääomasta;

c) vastikkeellisissa hankinnoissa tai luovutuksissa osakkeista suoritettu vastike;

d) kaikkien yhtiön hankkimien ja sen hallussa olevien osakkeiden lukumäärä ja nimellisarvo tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpidollinen vasta-arvo sekä osuus, jota osakkeet edustavat merkitystä pääomasta.

25 artikla

1. Jos jäsenvaltio sallii yhtiön joko suoraan tai välillisesti antaa varoja, lainaa tai vakuus käytettäväksi sitä varten, että ulkopuolinen hankkii yhtiön osakkeita, sen on edellytettävä, että tällaisiin toimiin sovelletaan 2–5 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

2. Toimet on toteutettava hallinto- tai johtaelimen vastuulla markkinaehtoisesti, erityisesti yhtiölle maksettuihin korkoon nähden sekä yhtiölle 1 kohdassa tarkoitettuja lainoja ja ennakkoja varten annettuun vakuuteen nähden.

Ulkopuolisen tai, monenvälisten toimien osalta, jokaisen vastapuolen luottokelpoisuus on tutkittava asianmukaisesti.

3. Hallinto- tai johtaelimen on saatava toimille ennakoon yhtiökokouksen hyväksyntä, ja yhtiökokouksen on tehtävä päätös päätösvaltaisuutta ja enemmistöä koskevien 44 artiklan säännösten mukaisesti.

Hallinto- tai johtaelimen on annettava yhtiökokoukselle kirjallinen selvitys, jossa ilmoitetaan:

a) syyt toimen toteuttamiseen;

b) yhtiön intressi toimen toteuttamiseen;

c) toimen toteuttamisedot;

d) riskit, joita toimi aiheuttaa yhtiön maksuvalmiudelle ja maksukykyisyydelle; sekä

e) hinta, jolla kyseisen ulkopuolisen on määrä hankkia osakkeet.

Selvitys on toimitettava rekisteriin julkaistavaksi direktiivin 2009/101/EY 3 artiklan mukaisesti.

4. Ulkopuolisille myönnetty kokonaisrahoitus ei saa milloinkaan johtaa nettovarallisuuden alentumiseen 17 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua määrää pienemmäksi, ottaen huomioon myös nettovarallisuuden mahdollinen alentuminen, kun yhtiö on hankkinut omia osakkeitaan tai kun niitä on hankittu yhtiön lukuun 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Yhtiön on sisällytettävä taseensa vastattavaa-puolelle kokonaisrahituksen määrää vastaava varaus, joka ei ole jaettavissa.

5. Jos ulkopuolinen yhtiön rahoituksella hankkii yhtiön omia osakkeita 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai merkitsee merkityn pääoman korotuksen yhteydessä liikkeeseen laskettuja osakkeita, hankinta tai merkintä on tehtävä käypään hintaan.

6. Edellä olevaa 1–5 kohtaa ei sovelleta pankkien tai muiden rahoituslaitosten tavanomaiseen liiketoimintaan kuuluviin toimiin eikä sellaisiin toimiin, joiden tarkoituksena on osakkeiden hankkiminen yhtiön tai sitä lähellä olevan yhtiön työntekijöille.

Nämä toimet eivät kuitenkaan saa vähentää yhtiön nettovarallisuutta 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määrää pienemmäksi.

7. Edellä olevaa 1–5 kohtaa ei sovelleta toimiin osakkeiden hankkimiseksi 22 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

26 artikla

Jos 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toimen osapuolena olevan yhtiön hallinto- tai johtaelimen jäseniä tai perussopimuksen 50 artiklan 2 kohdan g alakohdan nojalla konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annetun seitsemännen neuvoston direktiivin 83/349/ETY⁽¹⁾ 1 artiklassa tarkoitetun emoyrityksen hallinto- tai johtaelimen jäseniä tai emoyritys itse taikka henkilöitä, jotka toimivat omissa nimissään mutta kyseisten elinten jäsenten tai kyseisen yrityksen lukuun, on osapuolena tällaisessa toimessa, jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukaisin takein, että kyseinen toimi ei ole ristiriidassa yhtiön etujen kanssa.

27 artikla

1. Jos yhtiö itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta yhtiön lukuun, ottaa vakuudeksi yhtiön omia osakkeita, sitä pidetään 21 artiklaa, 22 artiklan 1 kohtaa sekä 24 ja 25 artiklaa sovellettaessa niiden hankintana.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohtaa ei sovelleta pankkien tai muiden rahoituslaitosten tavanomaiseen liiketoimintaan kuuluviin toimiin.

⁽¹⁾ EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1. Huomaus: direktiivin 83/349/ETY nimi on tarkistettu siten, että siinä otetaan huomioon Lissabonin sopimuksen 5 artiklan mukainen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen artiklojen uudelleennumerointi; alun perin nimessä oli viittaus perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohtaan.

28 artikla

1. Julkisen osakeyhtiön osakkeiden merkintää, hankkimista tai hallussapitoa pidetään julkisen osakeyhtiön omina toimina, jos merkitsijä, hankkija tai hallussapitäjä on direktiivin 2009/101/EY 1 artiklassa tarkoitettu sellainen yhtiö, jossa kyseisellä julkisella osakeyhtiöllä on suoraan tai välillisesti äänen enemmistö tai jossa sillä suoraan tai välillisesti on määräysvalta.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös, jos toinen yhtiö on kolmannen maan lainsäädännön alainen ja sen oikeudellinen muoto vastaa direktiivin 2009/101/EY 1 artiklassa lueteltuja yhtiömuotoja.

Jos julkisella osakeyhtiöllä on äänimäärän enemmistö välillisesti tai jos se voi välillisesti käyttää määräysvaltaa, jäsenvaltioiden ei kuitenkaan tarvitse soveltaa ensimmäistä ja toista alakohtaa, jos ne säätävät siitä, että toisella yhtiöllä olevaa julkisen osakeyhtiön osakkeisiin liittyvää äänioikeutta ei saa käyttää.

2. Niin kauan kuin yhtiöryhmiä koskevaa kansallista lainsäädäntöä ei ole yhteensovitettu, jäsenvaltiot voivat:

a) määritellä ne tapaukset, joissa julkisen osakeyhtiön katsotaan voivan käyttää määräysvaltaa toisessa yhtiössä; jos jäsenvaltio käyttää tätä mahdollisuutta, sen lainsäädännössä on joka tapauksessa säädettävä siitä, että määräysvaltaa voidaan käyttää, kun:

— julkisella osakeyhtiöllä on oikeus nimittää ja erottaa enemmistö toisen yhtiön hallinto- tai johtaelimen tai valvovan elimen jäsenistä ja se on samalla osakkeenomistaja tai sen yhtiön jäsen, tai

— julkinen osakeyhtiö on toisen yhtiön osakkeenomistaja tai jäsen ja se käyttää yksin toisen yhtiön osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärän enemmistöä muiden tämän yhtiön osakkeenomistajien tai jäsenten kanssa tehdyn sopimuksen perusteella.

Jäsenvaltiot eivät ole velvollisia säätämään muista kuin ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitetuista tapauksista;

b) määritellä ne tapaukset, joissa julkisella osakeyhtiöllä katsotaan olevan äänioikeuksia välillisesti tai katsotaan, että se voi välillisesti käyttää määräysvaltaa;

c) täsmentää ne olosuhteet, joissa julkisella osakeyhtiöllä katsotaan olevan äänioikeuksia.

3. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 1 kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa, kun merkintä tai hankinta tehdään tai osakkeita pidetään hallussa toisen henkilön lukuun kuin sen, joka osakkeet on merkinnyt tai hankkinut tai joka pitää niitä hallussaan ja joka ei ole 1 kohdassa tarkoitettu julkinen osakeyhtiö eikä toinen yhtiö, jossa julkisella osakeyhtiöllä suoraan tai välillisesti on äänimäärän enemmistö tai jossa se voi suoraan tai välillisesti käyttää määräysvaltaa.

4. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 1 kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa, kun merkinnän tai hankinnan tekee tai osakkeita pitää hallussaan toinen yhtiö arvopaperinvälittäjänä ja osana ammattimaista toimintaansa edellyttäen, että se on jäsenvaltiossa sijaitsevan tai toimivan arvopaperipörssin jäsen tai sen on hyväksynyt tai sen toimintaa ohjaa jäsenvaltion viranomainen, jolla on toimivalta valvoa ammattimaisia arvopaperinvälittäjiä, joihin luetaan tässä direktiivissä myös luottolaitokset.

5. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 1 kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa, kun toisen yhtiön julkisessa osakeyhtiössä omistamat osakkeet on hankittu ennen, kuin näiden kahden yhtiön suhde oli 1 kohdassa säädettyjen perusteiden mukainen.

Kuitenkin näihin osakkeisiin liittyviä äänioikeuksia ei saa käyttää ja nämä osakkeet on otettava huomioon arvioitaessa, onko 21 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty edellytys täytynyt.

6. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 22 artiklan 2 ja 3 kohtaa eikä 23 artiklaa, kun toinen yhtiö on hankkinut julkisen osakeyhtiön osakkeita, jos ne säättävät, että:

a) toisen yhtiön julkisen osakeyhtiön osakkeisiin liittyviä äänioikeuksia ei saa käyttää; ja

b) julkisen osakeyhtiön hallinto- tai johtoelimen jäsenet ovat velvollisia ostamaan takaisin 22 artiklan 2 ja 3 kohdassa ja 23 artiklassa tarkoitettut osakkeet hintaan, johon tämä toinen

yhtiö on ne hankkinut; tätä seuraamusta ei sovelleta siinä tapauksessa, että edellä mainitut jäsenet voivat osoittaa, että julkisella osakeyhtiöllä ei ole ollut osuutta kyseisten osakkeiden merkitsemisessä tai hankinnassa.

29 artikla

1. Päätös pääoman korottamisesta on tehtävä yhtiökokouksessa. Sekä tämä päätös että merkityn osakepääoman korottaminen on julkistettava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, direktiivin 2009/101/EY 3 artiklan mukaista menettelyä.

2. Yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa taikka yhtiökokouksen päätöksellä, joka on julkistettava 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti, voidaan kuitenkin antaa valtuus merkityn osakepääoman korottamiseen enintään tiettyyn määrään, joka asetetaan ottaen huomioon laissa mahdollisesti säädetty enimmäismäärä. Tarvittaessa yhtiön toimivaltainen elin päättää merkityn osakepääoman korottamisesta asetetun määrän rajoissa. Tällainen valtuus voidaan antaa elimelle enintään viideksi vuodeksi, ja yhtiökokous voi uudistaa sen kerran tai useammin enintään viideksi vuodeksi kerrallaan.

3. Jos yhtiöllä on eri osakelajeja, yhtiökokouksen päätös 1 kohdassa tarkoitettua pääoman korottamisesta tai 2 kohdassa tarkoitettua valtuudesta sen korottamiseen on tehtävä toimittamalla erilliset äänestykset ainakin niiden eri lajia olevien osakkeiden omistajien keskuudessa, joiden oikeuksiin päätös vaikuttaa.

4. Tätä artiklaa sovelletaan myös laskettaessa liikkeeseen arvopapereita, jotka voidaan vaihtaa osakkeiksi tai joihin liittyy oikeus niiden merkitsemiseen, mutta ei tällaisten arvopapereiden vaihtamiseen osakkeiksi tai merkintäoikeuden käyttämiseen.

30 artikla

Merkityn pääoman korottamisen yhteydessä vastiketta vastaan annettavista osakkeista on maksettava vähintään 25 prosenttia niiden nimellisarvosta tai sen puuttuessa kirjanpidollisesta vastarvosta. Mahdollinen ylikurssi on maksettava kokonaan.

31 artikla

1. Jos merkityn pääoman korottamisen yhteydessä annetaan osakkeita muuta vastiketta kuin rahaa vastaan, vastike on suoritettava kokonaisuudessaan viiden vuoden kuluessa korottamis päätöksestä.

2. Yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan, jonka hallintoviranomainen tai tuomioistuin on määrännyt tai hyväksynyt, on ennen pääoman korottamista annettava lausunto 1 kohdassa tarkoitettusta vastikkeesta. Tällaiset asiantuntijat voivat olla luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä tai yhtiöitä, sen mukaan kuin jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään.

Tällöin sovelletaan 10 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 11 ja 12 artiklaa.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 2 kohtaa merkityn pääoman korottamiseen sulautumisen, jakautumisen taikka osakkeiden julkisen osto- tai vaihtotarjouksen toteuttamiseksi ja korvauksen suorittamiseksi sulautuvan tai jakautuvan yhtiön tai osakkeiden julkisen osto- tai vaihtotarjouksen kohteena olevan yhtiön osakkeenomistajille.

Sulautumis- tai jakautumistapauksissa jäsenvaltiot voivat kuitenkin soveltaa ensimmäistä alakohtaa vain, jos sulautumis- tai jakautumissuunnitelmasta laaditaan yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan lausunto.

Jos jäsenvaltiot soveltavat 2 kohtaa sulautumisissa ja jakautumisissa, ne voivat säätää, että sama yksi tai useampi asiantuntija voi laatia tämän artiklan mukaisen lausunnon ja sulautumis- tai jakautumissuunnitelmaa koskevan riippumattoman asiantuntijan lausunnon.

4. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 2 kohtaa, jos kaikki merkityn pääoman korotuksen yhteydessä muuta vastiketta kuin rahaa vastaan annettavat osakkeet annetaan yhdelle tai useammalle yhtiölle, edellyttäen, että kaikki vastikkeen saavan yhtiön osakkeenomistajat suostuvat asiantuntijalausunnon laatimatta jättämiseen ja että 10 artiklan 4 kohdan b–f alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

32 artikla

Jollei pääoman korotusta ole kokonaan merkitty, pääomaa korotetaan saadulla merkintöjen määrällä vain, jos annin ehdot sen nimenomaan sallivat.

33 artikla

1. Aina kun pääomaa korotetaan rahana maksettavaa vastiketta vastaan, osakkeita on tarjottava etuoikeuksin osakkeenomistajille suhteessa siihen osuuteen, jota heidän osakkeensa edustavat pääomasta.

2. Jäsenvaltiot voivat lainsäädännössään:

a) olla soveltamatta 1 kohtaa osakkeisiin, joiden oikeus osallistua 17 artiklassa tarkoitettuun tuloksen jakamiseen ja/tai yhtiön varojen jakoon sen purkautuessa on rajoitettu; tai

b) siinä tapauksessa, että yhtiön, jolla on osakkeiden äänioikeuden taikka niiden oikeuden osallistua 17 artiklassa tarkoitettuun tuloksen jakamiseen tai yhtiön varojen jakoon sen purkautuessa osalta erilaisia osakelajeja, merkittyä pääomaa korotetaan antamalla vain johonkin osakelajiin kuuluvia uusia osakkeita, sallia, että muunlajisten osakkeiden omistajat käyttävät merkintäoikeutta vasta sen jälkeen, kun tätä oikeutta ovat käyttäneet annettavien osakkeiden kanssa samaa lajia olevien osakkeiden omistajat.

3. Merkintäetuoikeutta koskeva tarjous ja sen käyttämistä koskeva määräaika on julkistettava siinä kansallisessa virallisessa julkaisussa, joka on nimetty direktiivin 2009/101/EY mukaisesti. Jäsenvaltion lainsäädännössä ei tarvitse velvoittaa tällaiseen julkistamiseen, jos kaikki yhtiön osakkeet on asetettu nimetylle henkilölle. Tällöin kaikille yhtiön osakkaille on lähetettävä kirjallinen ilmoitus. Merkintäetuoikeutta on käytettävä määräajassa, joka on vähintään 14 päivää päivästä, jona tarjous on julkaistu tai kirjallinen ilmoitus osakkeenomistajille on lähetetty.

4. Merkintäetuoikeutta ei saa rajoittaa tai poistaa yhtiöjärjestyksen tai perustamiskirjan määräyksellä. Yhtiökokouksen päätöksellä voidaan näin kuitenkin tehdä. Hallinto- tai johtaelimen on tällöin annettava yhtiökokoukselle kirjallinen selvitys, josta käyvät ilmi etuoikeuden rajoittamisen tai poistamisen perusteet ja jossa perustellaan osakkeiden ehdotettu merkintahinta. Yhtiökokouksen päätös tehdään noudattaen 44 artiklan säännöksiä päätösvaltaisuudesta ja enemmistöstä. Sen päätös on julkistettava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, direktiivin 2009/101/EY 3 artiklan mukaista menettelyä.

5. Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan säätää, että yhtiöjärjestyksellä tai perustamisasiakirjalla taikka yhtiökokouksen päätöksellä, joka on tehty 4 kohdan päätösvaltaisuutta, enemmistöä ja julkistamista koskevia säännöksiä noudattaen, voidaan valtuuttaa se yhtiön elin, jolla on oikeus päättää osakepääoman korottamisesta vahvistetun pääoman rajoissa, rajoittamaan etuoikeutta tai poistamaan se. Tällaista valtuutta ei saa myöntää pidemmäksi ajaksi kuin valtuutta, josta säädetään 29 artiklan 2 kohdassa.

6. Edellä olevaa 1–5 kohtaa sovelletaan myös laskettaessa liikkeeseen arvopapereita, jotka voidaan vaihtaa osakkeiksi tai joihin liittyy oikeus niiden merkitsemiseen, mutta ei tällaisten arvopapereiden vaihtamiseen osakkeiksi tai merkintäoikeuden käyttämiseen.

7. Merkintätuoikeutta ei katsota poistetuksi 4 ja 5 kohdassa tarkoitetulla tavalla, jos merkityn pääoman korotuspäätöksen mukaan osakkeet annetaan pankeille tai muille rahoituslaitoksille tarjottaviksi yhtiön osakkeenomistajille 1 ja 3 kohdan mukaisesti.

34 artikla

Merkityn pääoman alentamisesta on aina, jollei se perustu tuomioistuimen päätökseen, tehtävä päätös ainakin yhtiökokouksessa 44 artiklan päätösvaltaisuutta ja enemmistöä koskevien säännösten mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 40 ja 41 artiklan soveltamista. Tällainen päätös on julkaistava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, direktiivin 2009/101/EY 3 artiklan mukaista menettelyä.

Kutsussa yhtiökokoukseen on ilmoitettava ainakin osakepääoman alentamisen tarkoitus ja tapa, jolla se aiotaan toteuttaa.

35 artikla

Jos yhtiössä on eri osakelajeja, yhtiökokouksen päätös merkityn osakepääoman alentamisesta on tehtävä toimittamalla erilliset äänestykset ainakin niiden eri lajia olevien osakkeiden omistajien keskuudessa, joiden oikeuksiin päätös vaikuttaa.

36 artikla

1. Merkittyä osakepääomaa alennettaessa ainakin niillä velkojilla, joiden saatavat ovat syntyneet ennen alentamispäätöksen julkaisemista, on oikeus ainakin saada vakuus saataville, jotka eivät ole erääntyneet ennen tätä julkistamispäivää. Jäsenvaltiot eivät saa evätä tätä oikeutta, ellei velkojan suojana ole riittäviä

takeita tai elleivät tällaiset takeet ole tarpeettomia yhtiön varat huomioon ottaen.

Jäsenvaltioiden on säädettävä ensimmäisessä alakohdassa säädetyn oikeuden käyttämisen edellytykset. Jäsenvaltioiden on joka tapauksessa varmistettava, että velkojilla on oikeus hakea soveltuvilta hallinto- tai oikeusviranomaisilta riittäviä takeita edellyttäen, että velkojat voivat uskottavasti osoittaa, että merkityn pääoman alentamisen vuoksi niiden saatavien suorittaminen on vaarassa eikä kyseiseltä yhtiöltä ole saatu riittäviä takeita.

2. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on myös säädettävä ainakin siitä, että pääoman alentaminen on vailla vaikutuksia tai että maksua osakkeenomistajille ei saa suorittaa, ennen kuin velkojat ovat saaneet suorituksen tai tuomioistuin on päättänyt olla suostumatta heidän hakemukseensa.

3. Tätä artiklaa sovelletaan myös, jos merkityn pääoman alentaminen toteutetaan siten, että osakkeenomistajien jäljellä olevasta maksuvelvollisuudesta luovutaan kokonaan tai osittain.

37 artikla

1. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 36 artiklaa sellaiseen merkityn pääoman alentamiseen, jonka tarkoituksena on toteutuneiden tappioiden kattaminen taikka varojen siirtäminen rahastoon, jos tämän toimenpiteen jälkeen rahaston määrä ei ole enemmän kuin 10 prosenttia alennetusta merkitystä pääomasta. Tätä rahastoa ei saa jakaa osakkeenomistajille muulloin kuin merkittyä pääomaa alennettaessa; sitä saadaan käyttää vain toteutuneen tappion kattamiseen tai merkityn pääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittyyn pääomaan, siinä laajuudessa kuin se on sallittua jäsenvaltioissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädettävä ainakin tarpeellisista keinoista sen varmistamiseksi, että varoja, jotka vapautuvat pääoman alentamisen seurauksena, ei makseta tai jaeta osakkeenomistajille ja että niitä ei käytetä osakkeenomistajien vapauttamiseksi maksuvelvollisuudesta.

38 artikla

Merkittyä pääomaa ei saa alentaa sen vähimmäispääoman määrää pienemmäksi, joka on vahvistettu 6 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia tällaisen alentamisen, jos ne myös säätävät, että alentamispäätös saadaan panna täytäntöön vasta, kun merkittyä pääomaa korotetaan määrään, joka on vähintään säädetyn vähimmäispääoman suuruinen.

39 artikla

Jos jäsenvaltion lainsäädännössä sallitaan merkityn pääoman lunastaminen kokonaan tai osittain takaisin ilman merkityn pääoman alentamista, tässä lainsäädännössä on vaadittava ainakin seuraavien edellytysten täyttymistä:

- a) jos lunastamisesta on määräys yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa, siitä päätetään yhtiökokouksessa äänestyksellä noudattaen päätösvaltaisuutta ja enemmistöä yleensä koskevia edellytyksiä; jos lunastamisesta ei ole määräystä yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa, siitä päätetään yhtiökokouksessa noudattaen ainakin 44 artiklan säännöksiä päätösvaltaisuudesta ja enemmistöstä; päätös on julkaistava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, direktiivin 2009/101/EY 3 artiklan mukaista menettelyä;
- b) lunastamiseen voidaan käyttää vain varoja, jotka voidaan 17 artiklan 1–4 kohdan mukaan jakaa;
- c) osakkeenomistajat, joiden osakkeet on lunastettu, säilyttävät oikeutensa yhtiössä, lukuun ottamatta oikeutta panoksensa takaisinmaksuun ja oikeutta osallistua lunastamattomille osakkeille maksettavaan ensimmäiseen tuotonjakoon.

40 artikla

1. Jos yhtiö saa jäsenvaltion lainsäädännön mukaan alentaa merkittyä osakepääomaa osakkeiden pakollisella takaisin ottamisella, tässä lainsäädännössä on vaadittava ainakin seuraavien edellytysten täyttymistä:

- a) yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa on oltava määräys osakkeiden pakollisesta takaisin ottamisesta tai valtuus siihen, ennen kuin merkitään osakkeita, jotka voidaan ottaa takaisin;
- b) jos pakolliseen takaisin ottamiseen on valtuus ainoastaan yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa, siitä päätetään yhtiökokouksessa, jolleivät osakkeenomistajat, joita takaisin ottaminen koskee, suostu siihen yksimielisesti;

c) osakkeiden pakollisesta takaisin ottamisesta päättävä yhtiön elin määrää takaisin ottamisen ehtoista ja toteuttamistavasta, jollei niistä jo ole määräystä yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa;

d) edellä olevaa 36 artiklaa sovelletaan, jollei ole kysymys täysin maksetuista osakkeista, joita tarjotaan vastikkeetta yhtiölle tai jotka otetaan takaisin käyttämällä 17 artiklan 1–4 kohdan mukaan jakokelpoisia varoja; näissä tapauksissa määrä, joka vastaa kaikkien takaisin otettujen osakkeiden nimellisarvoa tai sen puuttuessa kirjanpidollista vasta-arvoa, on siirrettävä rahastoon; tätä rahastoa ei saa jakaa osakkeenomistajille muulloin kuin merkittyä pääomaa alennettaessa; sitä saadaan käyttää vain toteutuneen tappion kattamiseen tai merkityn pääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittyyn pääomaan, siinä laajuudessa kuin se on sallittua jäsenvaltioissa; ja

e) päätös pakollisesta takaisin ottamisesta on julkaistava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, direktiivin 2009/101/EY 3 artiklan mukaista menettelyä.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tapauksiin ei sovelleta, mitä 34 artiklan 1 kohdassa sekä 35, 37 ja 44 artiklassa säädetään.

41 artikla

1. Jos merkittyä pääomaa alennetaan ottamalla takaisin osakkeita, jotka yhtiö on hankkinut itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta yhtiön lukuun, takaisin ottamisesta päätetään aina yhtiökokouksessa.

2. Edellä olevaa 36 artiklaa sovelletaan, jollei ole kysymys täysin maksetuista osakkeista, jotka saadaan vastikkeetta tai hankitaan käyttämällä 17 artiklan 1–4 kohdan mukaan jakokelpoisia varoja; näissä tapauksissa on määrä, joka vastaa kaikkien takaisin otettujen osakkeiden nimellisarvoa tai sen puuttuessa kirjanpidollista vasta-arvoa, siirrettävä rahastoon; tätä rahastoa ei saa jakaa osakkeenomistajille muulloin kuin merkittyä pääomaa alennettaessa; sitä saadaan käyttää vain toteutuneen tappion kattamiseen tai merkityn pääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittyyn pääomaan, siinä laajuudessa kuin se on sallittua jäsenvaltioissa.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tapauksiin ei sovelleta, mitä 35, 37 ja 44 artiklassa säädetään.

42 artikla

Jos yhtiössä on eri osakelajeja, edellä 39 artiklassa, 40 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 41 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa on yhtiökokouksen päätös merkityn osakepääoman lunastamisesta tai sen alentamisesta ottamalla osakkeita takaisin tehtävä toimittamalla erilliset äänestykset ainakin niiden eri lajia olevien osakkeiden omistajien keskuudessa, joiden oikeuksiin päätös vaikuttaa.

43 artikla

Jos yhtiö saa jäsenvaltion lainsäädännön mukaan antaa osakkeita, jotka voidaan ostaa takaisin, tässä lainsäädännössä on vaadittava ainakin seuraavien edellytysten täyttymistä osakkeita takaisin ostettaessa:

- a) yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa on oltava valtuus osakkeiden takaisinostoon, ennen kuin merkitään osakkeita, jotka voidaan ostaa takaisin;
- b) osakkeiden on oltava täysin maksettuja;
- c) takaisinoston ehdoista ja toteuttamistavasta on oltava määräykset yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa;
- d) takaisinosto voidaan toteuttaa vain käyttämällä 17 artiklan 1–4 kohdan mukaan jakokelpoisia varoja tai takaisinoston toteuttamiseksi toimitetulla uusmerkinnällä saatuja tuloja;
- e) kaikkien takaisin ostettujen osakkeiden nimellisarvoa tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpidollista vasta-arvoa vastaava määrä on siirrettävä rahastoon, jota ei saa jakaa osakkeenomistajille muulloin kuin merkittyä pääomaa alennettaessa; sitä saadaan käyttää vain toteutuneen tappion kattamiseen tai merkityn pääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittyn pääomaan;
- f) takaisinostoon, jossa käytetään tällaisen takaisinoston toteuttamiseksi toimitetulla uusmerkinnällä saatuja tuloja, ei sovelleta e alakohdtaa;
- g) jos takaisinoston yhteydessä on vahvistettu maksettavaksi ylikurssia osakkeenomistajille, tällainen ylikurssi saadaan maksaa vain käyttämällä 17 artiklan 1–4 kohdan mukaan jakokelpoisia varoja tai sellaista muuta kuin tämän artiklan e alakohdassa tarkoitettua rahastoa, jota ei saa jakaa osakkeenomistajille muulloin kuin merkittyä pääomaa alennet-

taessa; tätä rahastoa saa käyttää vain merkityn pääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittyn pääomaan, 3 artiklan j alakohdassa tarkoitettujen tai osakeannista tai joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskusta johtuvien kustannusten kattamiseen taikka ylikurssin maksamiseen takaisin ostettavien osakkeiden tai joukkovelkakirjojen haltijoille;

- h) tieto takaisinostosta on julkistettava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, direktiivin 2009/101/EY 3 artiklan mukaista menettelyä.

44 artikla

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädettävä, että 33 artiklan 4 ja 5 kohdassa sekä 34, 35, 39 ja 42 artiklassa tarkoitetut päätökset on tehtävä enemmistöllä, joka ei saa olla pienempi kuin kaksi kolmasosaa edustettuina olevien arvopaperien tai edustettuna olevan merkityn pääoman äänimäärästä.

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä voidaan kuitenkin säätää, että yksinkertainen enemmistö ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuista äänimäärästä on riittävä, jos vähintään puolet merkitystä pääomasta on edustettuna.

45 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat poiketa siitä, mitä säädetään 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa, 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä virkkeessä sekä 29, 30 ja 33 artiklassa, siltä osin kuin poikkeaminen on tarpeen sellaisten säännösten antamiseksi tai soveltamiseksi, joiden tarkoituksena on edistää henkilöstön tai muiden kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen henkilöryhmien osallistumista yritysten pääomaan.

2. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäistä virkettä sekä 34, 35, 40, 41, 42 ja 43 artiklaa erityislainsäädännön mukaisesti perustettuihin yhtiöihin, jotka antavat sekä pääomaosakkeita että sellaisia työntekijöiden osakkeita, jotka annetaan työntekijöille yhdessä siten, että äänioikeutetut valtuutetut edustavat työntekijöitä yhtiökokouksissa.

46 artikla

Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioiden lainsäädännössä on varmistettava kaikille samassa asemassa oleville osakkeenomistajille yhdenvertainen kohtelu.

47 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta 3 artiklan g, i, j ja k alakohtaa yhtiöihin, jotka jo ovat olemassa direktiivin 77/91/ETY edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaantulopäivänä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

48 artikla

Kumotaan direktiivi 77/91/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä II olevassa A osassa mainituilla säädöksillä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä II olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

49 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

50 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 25 päivänä lokakuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. D. MAVROYIANNIS

LIITE I

1 ARTIKLAN 1 KOHDAN ENSIMMÄISESSÄ ALAKOHDASSA TARKOITETUT YHTIÖMUODOT

— Belgiassa:

société anonyme/naamloze vennootschap;

— Bulgariassa:

акционерно дружество;

— Tšekissä:

akciová společnost;

— Tanskassa:

aktieselskab;

— Saksassa:

Aktiengesellschaft;

— Virossa:

aktsiaselts;

— Irlannissa:

public company limited by shares,

public company limited by guarantee and having a share capital;

— Kreikassa:

ανώνυμη εταιρία;

— Espanjassa:

sociedad anónima;

— Ranskassa:

société anonyme;

— Italiassa:

società per azioni;

— Kyproksessa:

δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές, δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση που διαθέτουν μετοχικό κεφάλαιο;

— Latviassa:

akciju sabiedrība;

— Liettuaassa:

akcinė bendrovė;

— Luxemburgissa:

société anonyme;

- Unkarissa:
nyilvánosan működő részvénytársaság;
 - Maltassa:
kumpanija pubblika/public limited liability company;
 - Alankomaissa:
naamloze vennootschap;
 - Itävallassa:
Aktiengesellschaft;
 - Puolassa:
spółka akcyjna;
 - Portugalissa:
sociedade anónima;
 - Romaniassa:
societate pe acțiuni;
 - Sloveniassa:
delniška družba;
 - Slovakiassa:
akciová spoločnosť;
 - Suomessa:
julkinen osakeyhtiö / publikt aktiebolag;
 - Ruotsissa:
aktiebolag;
 - Yhdistyneessä kuningaskunnassa:
public company limited by shares,
public company limited by guarantee and having a share capital.
-

LIITE II

A OSA

*Kumottu direktiivi ja luettelo sen myöhemmistä muutoksista
(48 artiklassa tarkoitetut)*

Neuvoston direktiivi 77/91/ETY
(EYVL L 26, 31.1.1977, s. 1)

Vuoden 1979 liittymisasiakirjan liitteessä I oleva III.C kohta
(EYVL L 291, 19.11.1979, s. 89)

Vuoden 1985 liittymisasiakirjan liite I
(EYVL L 302, 15.11.1985, s. 157)

Neuvoston direktiivi 92/101/ETY
(EYVL L 347, 28.11.1992, s. 64)

Vuoden 1994 liittymisasiakirjan liitteessä I oleva XI.A kohta
(EYVL C 241, 29.8.1994, s. 194)

Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä II oleva 4.A kohta
(EUVL L 236, 23.9.2003, s. 338)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/68/EY
(EUVL L 264, 25.9.2006, s. 32)

Neuvoston direktiivi 2006/99/EY
(EUVL L 363, 20.12.2006, s. 137)

Ainoastaan liitteessä oleva A.2 kohta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/109/EY
(EUVL L 259, 2.10.2009, s. 14)

Ainoastaan 1 artikla

B OSA

*Osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista ja soveltamista koskevat määräajat
(48 artiklassa tarkoitetut)*

Direktiivi	Määräpäivä, joka koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä	Soveltamispäivä
77/91/ETY	17 päivä joulukuuta 1978	—
92/101/ETY	31 päivä joulukuuta 1993	1 päivä tammikuuta 1995
2006/68/EY	15 päivä huhtikuuta 2008	—
2006/99/EY	1 päivä tammikuuta 2007	—
2009/109/EY	30 päivä kesäkuuta 2011	—

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 77/91/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	1 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen–kahdeskymmenesseitsemäs luetelmakohta	Liite I
1 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	1 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 2 kohta
2 artiklan johdantolause	2 artiklan johdantolause
2 artiklan a alakohta	2 artiklan a alakohta
2 artiklan b alakohta	2 artiklan b alakohta
2 artiklan c alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	2 artiklan c alakohta
2 artiklan c alakohdan toinen luetelmakohta	2 artiklan d alakohta
2 artiklan d alakohta	2 artiklan e alakohta
2 artiklan e alakohta	2 artiklan f alakohta
3–5 artikla	3–5 artikla
6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	6 artiklan 1 kohta
6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
6 artiklan 2 kohta	—
6 artiklan 3 kohta	6 artiklan 2 kohta
7 artikla	7 artikla
8 artiklan 1 kohta	8 artiklan ensimmäinen kohta
8 artiklan 2 kohta	8 artiklan toinen kohta
9 artiklan 1 kohta	9 artiklan ensimmäinen kohta
9 artiklan 2 kohta	9 artiklan toinen kohta
10 artikla	10 artikla
10 a artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
10 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	11 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
10 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toinen virke	11 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
10 a artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	11 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
10 a artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	11 artiklan 2 kohdan toinen alakohta

Direktiivi 77/91/ETY	Tämä direktiivi
10 a artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toinen virke	11 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta
10 a artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan ensimmäisen virke	11 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta
10 a artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan toinen virke	11 artiklan 2 kohdan viides alakohta
10 a artiklan 3 kohta	11 artiklan 3 kohta
10 b artikla	12 artikla
11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virke	13 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke	13 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
11 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	13 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
11 artiklan 2 kohta	13 artiklan 2 kohta
12 artikla	14 artikla
13 artikla	15 artikla
14 artikla	16 artikla
15 artiklan 1 kohdan a alakohta	17 artiklan 1 kohta
15 artiklan 1 kohdan b alakohta	17 artiklan 2 kohta
15 artiklan 1 kohdan c alakohta	17 artiklan 3 kohta
15 artiklan 1 kohdan d alakohta	17 artiklan 4 kohta
15 artiklan 2 kohta	17 artiklan 5 kohta
15 artiklan 3 kohta	17 artiklan 6 kohta
15 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	17 artiklan 7 kohdan ensimmäinen alakohta
15 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	17 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan a alakohta
15 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan toinen luetelmakohta	17 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan b alakohta
15 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta	17 artiklan 7 kohdan kolmas alakohta
16 artikla	18 artikla
17 artikla	19 artikla
18 artikla	20 artikla
19 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	21 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan i–v alakohta	21 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a–e alakohta
19 artiklan 2 ja 3 kohta	21 artiklan 2 ja 3 kohta

Direktiivi 77/91/ETY	Tämä direktiivi
20 artikla	22 artikla
21 artikla	23 artikla
22 artikla	24 artikla
23 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	25 artiklan 1 kohta
23 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	25 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
23 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toinen virke	25 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
23 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen virke	25 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
23 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan toisen virkkeen alkuosa	25 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan johdantolause
23 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan toisen virkkeen loppuosa	25 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan a–e alakohta
23 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan kolmas virke	25 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta
23 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan ensimmäinen virke	25 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
23 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan toinen virke	25 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
23 artiklan 1 kohdan viides alakohta	25 artiklan 5 kohta
23 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	25 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta
23 artiklan 2 kohdan toinen virke	25 artiklan 6 kohdan toinen alakohta
23 artiklan 3 kohta	25 artiklan 7 kohta
23 a artikla	26 artikla
24 artikla	27 artikla
24 a artiklan 1 kohdan a alakohta	28 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
24 a artiklan 1 kohdan b alakohta	28 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
24 a artiklan 2 kohta	28 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
24 a artiklan 3 kohta	28 artiklan 2 kohta
24 a artiklan 4 kohdan a alakohta	28 artiklan 3 kohta
24 a artiklan 4 kohdan b alakohta	28 artiklan 4 kohta
24 a artiklan 5 kohta	28 artiklan 5 kohta
24 a artiklan 6 kohta	28 artiklan 6 kohta
25 artikla	29 artikla
26 artikla	30 artikla

Direktiivi 77/91/ETY	Tämä direktiivi
27 artikla	31 artikla
28 artikla	32 artikla
29 artikla	33 artikla
30 artikla	34 artikla
31 artikla	35 artikla
32 artikla	36 artikla
33 artikla	37 artikla
34 artiklan ensimmäinen virke	38 artiklan ensimmäinen kohta
34 artiklan toinen virke	38 artiklan toinen kohta
35 artikla	39 artikla
36 artikla	40 artikla
37 artikla	41 artikla
38 artikla	42 artikla
39 artikla	43 artikla
40 artiklan 1 kohta	44 artiklan ensimmäinen kohta
40 artiklan 2 kohta	44 artiklan toinen kohta
41 artikla	45 artikla
42 artikla	46 artikla
43 artiklan 1 kohta	—
43 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	47 artiklan 1 kohta
43 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta	—
43 artiklan 3 kohta	47 artiklan 2 kohta
—	48 artikla
—	49 artikla
44 artikla	50 artikla
—	Liite II
—	Liite III